

B. M. II, 118.

h. 28, 2.

X 1880410

PK
4924

Disputatio Politica
DE
MINISTRISSIMO,

Quam

Confentiente Amplissimo
Philosophorum ordine,

SUB PRÆSIDIO

VIRI

Excellentissimi Clarissimiq.

DN. M. JACOBI THOMASII,
Eloquent. Prof. Publ. celeberrimi, Minor.
P. P. Collegii Collegiati dignissimi,

*Domini, Præceptoris, Patroni atque Promotoris,
eternum colendi, devenerandi.*

D. XXIX. Febr. A. MDCLXIX.

In Academiâ Lipsiensi
publicè defendit

GEORGIUS HENRICUS GROERUS,
Arctopolitanus Siles. LL. Studios.

Recusa Lipsiæ An. 1669.

Typis JOHANNIS COLERI.

v. 56

Juvante Triuno.

MINI-
STRISSTI-
MI

Comparatio
cū επιτρόπω
domestico;

exempla;

nōmen;

HALLE
(SAALE)

Synonymon;

descriptio;

§. 1.

Vod in domo est Paterfamilias, id in Monarchiâ Rex. Quo vocabulo omnes volo significatos, quicunq; monarchici imperii capita sunt cum dominio.

§. 2. Atq; ut solebant olim Patresfamilias, qui in magnâ re familiari essent, unum è servis quem idoneum haberent maxime, toti domui præficere : sic Regibus etiam placuit interdum, totam administrandi regni modum ab se in unum è ministris reclinare.

§. 3. Talis servus ex historiâ sacrâ notus est in domo Pontipharis Josephus: Qui & postea meruit in regno Pharaonis talis minister esse.

§. 4. Ex recentiore memoriâ referri tales ministri solent sub Philippo IV. Hispaniæ Rege Comes de Olivares, sub Ludovico XIII. Rege Galliæ primùm Ancræus Marchio, post hunc Dux Luynæus, deniq; Richelius Cardinalis.

§. 5. Porrò ut in domo servum, qualem dixi, appellabant επιτρόπον : sic in Aulâ regiâ ministrum ejusmodi solemus hodie Ministrissimum appellare,

§. 6. Hæc vox in Galliâ scribitur ante annos non ita multos cœpisse, cum Mazarinius Cardinalis, qui hodierno Regi id fuit, quod ejus parenti Richelius, hoc sibi tributum à suis nomen non recusaret.

§. 7. Placuit eadem nobis, non latinitate suâ aut argutiâ, sed brevitate. Poteramus alias cum politioribus Primarium vocare Status Ministrum.

§. 8. Edictis a. licebit concinnare συνεπτογυένος ὑπαρχόντας (quas definitiones trajectas nominare libenter consueverimus) hujusmodi, ut επιτρόπος sit ministrissimus in domo ; Ministrissimus vicissim επ' τροποῖς in regno.

§. 9.

BIBLIOTHECA
PONICKAVIANA

§. 9. Plenior suisq; numeris perfectior erit definitio Ministrissimi, si dicamus eum esse (1) Administratorem (2) publicum, qui (3) Regis (4) jam adulti ac (5) presentis loco (6) toti imperio solus praest. definitio;

§. 10. Primò Administratorem vocavi, non Dominum, ut eum distinguerem ab ipso Rege, qui ut maximè administracionem ipsi concessit, dominio se tamen haud exuit.

§. 11. Secundò publicum, ne quis eum confundat cum quolibet Regis amicissimo, seu ut Galli vocat Mignone, qui potest esse Regi in deliciis, & maximâ inter aulæ domesticos gratiâ pollere, ut nihilominus nullo sit ministerio publico præfectus.

§. 12. Tertiò Regis, ut separetur ab eo quem polyarchica nonnunquā imperia similem utcunq; habet Ministrissimo Regio.

§. 13. Regis a. vocabulo in successivis imperiis, quæ secundum sexum deficiente masculâ stirpe non excludunt, Reginas quoq;, ubi ad has imperium pervenerit, comprehensas volo. Si turbent hic aliquid Grammatici, ad Mariam provocabo, Ludovicus Hungariae Regis filiam, quæ Regno inaugurata se pro Reginâ Regem appellavit. Atq; huic pro Ministrissimo Nicolaum Garam fuisse accepimus.

§. 14. Quartò Regis jam adulti, ne Ministrissimus noster confundatur cum regio tutore.

§. 15. Quintò presentis, h. e. intra fines imperii degentis, ut nostrum discernamus à prorege, quem regno peregrino Rex absens, aut patrio quidem sed peregrinè profectus imponere solet vicarium sui.

§. 16. Sextò toti imperio solum præesse dixi ministrissimum, quod secludit eum ab Administristro, gratiosissimo eo quidem, sed vel partis, vel tali, qui adjunctos sibi habeat Collegas pares, vel tali deniq;, cum quo ipse Rex dividat imperii curas.

§. 17. Quam hucusq; exposuimus definitio in id simul prodesse nobis debet, ut nomen Ministrissimi, quod alii fortasse quibusdam, quos definiendo exclusimus, communicandum putabunt, ab ambiguitate liberetur. distinctio ab analogis;

§. 18. Tametsi vero non pauca sunt Ministrissimo nostro cum iis, quos ab ejus conceptu submovebamus, Regni ministris communia, unde ab omnibus communem abstrahere conceptum li-

300.
Subjectum;
Causa effi-
cacia, im-
pellens tum
Regem;

tum ipsum;

Divisio in
probum &
improbum;

cuiasset; commodius tamen instituto nostro fuit; vocabulum alioqui vagabundum intra haec septa coercere.

§. 19. Poterit ita nihilominus Ministrissimus noster ut Regi suo pro primario Praefecto, sic aliis, qui venire ut cunq; poterant in participationem nominis, pro primario inservire analogato, juxta quod ferri de cæteris judicium queat.

§. 20. Ministrissimo locus magis est in regno successivo quam electivo.

§. 21. Facit eum vero consensus mutuus.

§. 22. Regem ut à se derivare velit imperii curas, movere solet imperitia regnandi, vel fuga negotii, vel utrumq;.

§. 23. Ut in unum solum, sapissime facit summus in hominem certum affectus, raro consilium.

Q. 24. Enimvero ab imperito Rege consilium expectari non potest.

§. 25. Peritus vero utut fugiens laborum, mavolet tamen si sapit, regiminis partem leviorem saltem subinde arbitrum agens, aut inspectorem, servare sibi, ut oculus Domini ministrum in officio aut metu contineat.

§. 26. In officio, si probum natus est; potest enim probos quoque magnitudo fortunæ sibi relictæ corrumpere. In metu, si improbum ac veræ virtutis simulatorem.

§. 27. Quod si maximè liberare se omni etiam inspicendi molestiâ Rex velit: prudentiæ tamen est, in multos partiri Remp. potius, quam uni dare omnia. Citius enim Collega Collegam observat ac defert, quam se quisque.

§. 28. Tantum de Rege. Ministrum ut oneri tanto submittere velit humeros, præter fiduciam sui movet in genere appetitus alicujus boni.

§. 29. Sed in specie declarari hoc non potest, nisi Ministrissimum distinguamus prius in probum & improbum.

Q. 30. Absit enim à nobis, ut Ministrissimum omnem esse credamus improbum. Rari sint probi, modò ne nulli. Dantur probi Reges: cur non & probi Ministrissimi?

§. 31. Hoc fatemur, citius è probo per Q. 26, improbum posse, quam ex improbo reddi probum.

§. 32.

307

§. 32. Sed improbum hic imprimis consideramus eum, *improbi sub-*
qui jam antequam ad habendas regni admissus est, *improbitati se divisio;*
dedit.

§. 33. Alia improbi Ministrissimi divisio est, qualem in
Tyranno præivit nobis Philosophus, cum alium dicimus manife-
stum, alium occultum.

§. 34. Sed quia facilior est à manifestis cautio, major est oc-
cultorum seges. Ac talem Anonymus de stirpe Machiavelli Au-
tor *Hominis Politici*, haud absq; seculi pudore, paucos ante an-
nos vulgati, conatur inde usq; à primâ herbâ educare.

§. 35. Probum ab improbo maximè discernit finis con-
siliorum ultimus. Quem propositum sibi habet probus bo-
num publicum, cuius præcipua pars vera religio ; improbus
commodum privatum; nec Regis, sed suum.

§. 36. Probus itaq; ut vicarias à Rege partes sibi patia-
tur imponi, præcipue movetur amore salutis publicæ, juxta hunc
desiderio sublevandi Regis. Neutro improbus, qui sibi potius
velcum Regni Regisve pernicie studet.

§. 37. Jam cum utrumque Ministrissimum finis ita ut
diximus, divellat, sequitur, ut ipsos media quoque officiū tum am-
biendi tum gerendi separent.

§. 38. Ac probus quidem veris virtutibus hoc honoris
culmen merebitur magis, quam anxiè sollicitabit; Improbus au-
tem aperto flagitio grassabitur ad fastigium, aut veteratoriis ar-
tibus perficere studebit, ut quod r' nè cupit, maximè fugere
videatur.

§. 39. Porrò in amicitiam Regis probus laudabilibus fa-
ctis ingredietur ; improbus in honestis obsequiis & aslentationi-
bus irrepert.

§. 40. Beneficiis sibi Regem devinciet probus , ut veri
amici mensuram expleat ; improbus, ut Regem habeat in pote-
state.

§. 41. Si in minus peritum Regem inciderit probus , de-
met illi hoc vitium , quoad poterit ; alet atque augebit impro-
bus.

§. 42. Probus conscientiâ suâ tutus non obsidebit Re-
gem; artium suarum memor obsidebit improbus.

302
§. 43. Non optabit probus per aliorum calcatas ruinas ascendere ; optabit improbus , & nefariis molitionibus tentabit.

§. 44. Ubi ad Magistratus apicem fuerit perventum, probo prima sincerae Religionis cura erit; improbo nulla.

§. 45. Probus formam Regiminis non temerè mutabit, nec mutabit nisi in melius ; improbus eò se proprius abesse à suo scopo arbitrabitur , quo propius imperium reddiderit despoticō.

§. 46. Quare probus se p̄stabit subditis vicarium boni Regis; improbus Tyranni.

§. 47. Probus quantum in se est , provinciis de pace publicâ, de tranquillitate privatâ, de bonorum ubertate providebit; improbus pro eo atq; commodum suis rationibus putabit , bella conflabit cum vicinis, factiones inter se provincialium seret , cūm patrimonia exhaustiet.

§. 48. Neq; tamen Regem inde suum magis , quam se ditatum volet ; probus contra Regiam fortunam suā cupiet lautiorem relinquere.

§. 49. Quare suā sorte contentus,nunquam conabitur dominio suum Regem exuere; sed improbum hac in re s̄epius eventus destituet quam voluntas.

§. 50. Tam dispares utrinq; artes non mirum est , si dispersi ad extremum excipiat exitus. Quod non sic velim accipi, quasi nunquam consortium faciat cum probitate infelicitas , aut cum improbitate felicitas. Sed solent tamen ut plurimum sui quemque mores aut servare aut perdere.

§. 51. Improbos sanè paucissimos sine sanguine ad inferos descendisse compertum. Quorum quidam, ut maximè aetatem unius Regis duraverunt, à successore tamen scelerum pœnas retulerunt.

§. 52. Causa vero cur Ministrissimorum etiam qui probi sunt , vaidè periculosa sit fortuna, cum in eorum altitudine quaerenda est, tum in lubricitate fundamenti.

§. 53. Altitudinem habet Ministrissimus Regio fastigio proximam. Hoc tantum culmen plurimorum invidit, cupiditati, insidiis obnoxium est.

§. 54.

à fortunā;

quæ utrig, periculosa quidem,

§. 54. Neq; adversum hæc satis præsidii habet probitas in seipsa. Præterquam enim, quod in hoc orbe robustiora sæpe sunt virtutibus vitia, quæ res optimis quoque Regum detrimen-
to nonnunquam fuit magna Ministrissimo periculi pars est, quod ejus potentia non suâ vi sed alienâ nititur, puta Regis favore.

§. 55. Est autem Regum favor tūm in genere aliorum res in-
stabilis; tum talium præcipue quales diximus ab se onus imperii
removere, h. e. imperitorum, & qui voluptatibus malunt indul-
gere, quam Remp. capessere.

§. 56. Utrosq; sanè suspicaces facit ignorantia, quam im-
periti magis habent rerum universalium, otiosi ac sibi solis viven-
tes singularium.

§. 57. Opponit se quidem suspicionibus fiducia, quam de Ministrissimo suo Rex quisq; concepit optimam. Sed fiduciæ vi-
cisim se opponunt blandi delatores, & æmuli alienæ potentiaz.

§. 58. Quod si omnes circa se vias obsestas Rex videt, quod
procurare solent improbi Ministrissimi, tantò magis metuere
ipsum omnia, nisi bonam mentem planè ejuraverit, necesse est.

§. 59. Hæc ita cum sint, in magistamen ancipi tisita est fe-
licitas improbi Ministrissimi, quam probi, vel ex hoc ipso, quod
alter fraude nititur ac flagitiis, alter virtute suâ & honestis factis.

§. 60. Ergo hunc conscientia bona fortē facit in pericu-
lo, aut benè sperantem; illum mala trepidum, aut consiliis non
nisi desperatisimis intentum.

§. 61. Et vero quæ per scelus inchoata sunt, vix aliter licet,
quam continuâ scelerum novorum texturâ perficere, quod la-
boriosum opus & periculosæ plenum est aleæ: ubi contra parvo
apparatu virtus eget, adversa facilius frangit.

§. 62. Ac fuerunt quidem, qui flagitiis suis, ubi detecta fo-
rent, impunitatem crederent à sacræ purpuræ aut illustrium affi-
nitatum reverentiâ, quam sibi mature circumjecerunt, conciliari
posse. Sed ne in his quidem esse multum subsidii docemur exem-
plis. Virtute se suâ involvere longè tutius est.

§. 63. Adde, quod improbos sæpe prosperi sub initia
successus eò provehunt insolentiaz, non sine argumento vindictæ
divinæ fontes occœcantis, ut consuetæ calliditatis oblii, quasi jam
debellatum esset, nec Regis odia verborum procaciâ aut igno-
minio.

30777 K 4924

minoso gestu, nec furorem populi per impotentiam animi crudelis provocare timeant: hoc pacto sibi maturantes exitium, dum Rex vel suam vel populi bilem in ipsorum sanguine sibi omnino extinguendam putat. Similis protervia probis evenire, nisi ab suâ virtute desciscant, non potest.

s. 46. Deniq; in probos fortuna vix ultra dejectionem à gradu sævire solet : quam quia vitæ privatæ delicias animo præceperunt, vel pro beneficio ducunt. Adversus improbos, cum privati vivere non didicerint, nullum efficax, nisi sanguinarium remedium est.

§. 65. Concludamus ergò proborum, ut ut periculo non vacent, sortem tamen haud paulò meliorem esse.

Materia in cathedram quam mittis, docte Groere,
Ministrissimus audit.

Barbara vox, sed quæ rem magnam continet, & Te
Tuo & Preſide dignam.

Talis, aīs, Sejanus erat Druso atque Neroni,
Fidem augente ſpecu alto.* * Tac. Annal. 4, 59, 2.

Talis erat, fateor. Sed tu, Pater optime, faxis,
Dynastis meliores

Sejano, fidiq; magis recti q; tenaces
Ministrissimi ut adsint.

Pulchram illi effigiem Cæsar*: Nos, dicere fas sit, * Tac. Ann.
Crucem ponimus illi. (3, 72, 3. 4, 2, 4)

L. FRIDERICUS RAPPOLT

Prot. Publ. & h.t. Acad. Lipl. Rector.

107

Subiectum;
Causa effi-
cias, im-
pellens tum
Regem;

tum ipsum;

Divisio in
probum &
improbum;

cuisse; co-
lio qui vag
§. 19
suo pro pr
in particip
juxta quo
§. 20.1
electivo.
§. 2
§. 2
solet impo
§. 2
nem certu
§. 2
ri non po
§. 2
si sapit, i
gens, aut
in officio
§. 2
quoque r
si improb
§. 2
di molest
Remp. pe
gam obse
§. 2
mittere v
petitus al
§. 2
strisimu
§. 2
esse creda
tur probi
§. 2
posse, qua

Kodak

LICENSED PRODUCT
Black

© The Tiffen Company, 2000
KODAK Color Control Patches

vocabulum a-
no ster ut Regi
cunq; poterant
vire analogato,
accessivo quam
i curas, movere
mq;.
mmus in homi-
ns filium expecta-
mavolet tamen
nde arbitrum a-
mini ministrum
est enim probos
pere. In metu,
etiam inspicien-
n multos partiri
n Collega Colle-
oneri tanto sub-
et in genere ap-
test , nisi Mini-
robum.
ssimum omnem
dò ne nulli. Dan-
§. 26, improbum
§. 32.